

## **Anatomiden Aerodinamiğe: Zorlu Süreç**

### **Tunahan GÜNAY**

Uçak Mühendisi

(İstanbul Teknik Üniversitesi - CAN'CA Başarı Bursiyeri #10)

2022 İTÜ UUBF Birincisi

[tunahan.gunayyy@gmail.com](mailto:tunahan.gunayyy@gmail.com)

### **Giriş**

2016 yılındaki adıyla Yükseköğretime Geçiş Sınavı (YGS) ve Lisans Yerleştirme Sınavı (LYS) günümüzdeki adıyla Temel Yeterlilik Testi (TYT) ve Alan Yeterlilik Testleri (AYT) Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nde lise öğrencilerinin temel Türkçe-matematik bilgilerini ve alan yeterliliklerini test eden bir sınavdır. Lise öğrencileri sınavda gösterdikleri başarı durumuna göre ülke genelinde sıralamaya tabii olurlar. Elde ettikleri başarı durumuna ve yaptıkları tercih listesine göre Türkiye Cumhuriyeti'nde bulunan üniversitelerden birine girmeye hak kazanırlar.

Milyonlarca lise mezunu genç bu sınavlarda yarışır. Tablo 1'de ÖSYM tarafından paylaşılan verilen gösterilmiştir. 2016 senesinde YGS oturumuna 2.256.422 kişi girmiştir, YGS sınavı sonrası LYS oturumlarından herhangi birine girmeye hak kazanan kişi sayısı da 1.600.031'dir. En çok katılım oranına sahip olan LYS-1 yani matematik-geometri oturumuna giren kişi sayısı ise 863.180'dir. Günümüzde yani 2022 senesinde 3.008.287 kişi TYT sınavında ter dökmüştür. TYT ve AYT sınavları bir gün arayla yapıldıkları için TYT'ye giren bütün vatandaşlar AYT sınavına girebilir. AYT'ye başvuran 2.056.466 adaydan ise 1.852.678'i AYT sınavına girmiştir. Üniversiteye yerleşmek için sınava girenlerin sayısı yıllar boyunca artmıştır.

<b>Sınav Yılı</b>	<b>Oturumlar</b>	<b>Sınava Giren Kişi Sayısı</b>
2016	YGS	2.256.422
	LYS	1.600.031
	LYS-1	863.180
2022	TYT	3.008.287
	AYT	1.852.678

*Tablo 1. 2016 ve 2022 senesine ait ÖSYM verileri*

Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi (ÖSYM) tarafından elde edilen bu verilere bakıldığı zaman TYT ve AYT sınavları ülkenin genç neslini ilgilendiren önemli bir konudur. Milyonlarca Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı bu sınavlarda istediği başarıyı elde etmek ve istediği bölümü kazanmak için yıllarca emek veriyor. İstenilen başarıyı yakalamak için kurslara, dershanelere gidiyor, alanında tecrübeli hocalardan özel dersler alıyor. Girdikleri sınavda umdukları başarıyı yakalayamayan öğrenciler bir sonraki sene sınava tekrardan hazırlanıp aynı süreci yaşamak zorunda kalıyor.

Lise öğrencisi ya da mezun öğrencinin yaşadığı bu süreç hem kendisini hem de ailesini maddi ve manevi olarak zor bir döneme sokuyor. Bu dönemin sonunda bazı öğrenciler istediklerini başarırken bazıları da hayatlarına farklı şekilde devam etmek zorunda kalıyor. Öğrencilerin Yükseköğretim Kurumu (YÖK) ve ÖSYM ile ilişkisi bu dönemden sonra da son bulmuyor.

Üniversite tercihlerini kendi isteklerine ya da farklı etmenlere göre oluşturup üniversite hayatına adım atan bazı bireyler, bölümlerinden ya da okullarından memnun kalmayıp yatay geçiş yöntemiyle ya da tekrardan sınava girmek suretiyle bölümlerini değiştiriyor. Bu da onları içinden çıkılması zor, zorlu bir psikolojik bir duruma doğru sürüklüyor.

“Anatomiden Aerodinamiğe: Zorlu Süreç” başlığıyla hazırlanmış bu makale İstanbul Teknik Üniversitesi uçak mühendisliği bölümüne 2018 yılında başlamış ve 2022 yılında İTÜ Uçak ve Uzay Bilimleri Fakültesi birincisi olarak tamamlamış 10’uncu CAN’CA Başarı Bursiyeri Tunahan Günay tarafından CAN’CA Başarı Bursu programının kurucusu ve uygulayıcısı uçak mühendisi Can EREL’in talebiyle hazırlanmıştır.

Can EREL ve 2022 CAN’CA başarı bursiyerleri, Fotoğraf 1’de görülmektedir:



Fotoğraf 1. Can Erel ve 2022 CAN’CA Başarı Bursiyerleri

Beş defa bölüm değiştirmiş, iki defa üniversite sınavına girmiş ve sonunda İTÜ UUBF’yi birincilikle bitirmiş bir CAN’CA Başarı Bursiyeri’nin yaşadığı zorlu süreci, bizzat deneyimleyen öğrencinin ağzından anlatan bu makale, dört farklı bölümden oluşmuştur:

- Sınava Hazırlık Dönemi ve YGS-LYS,
- Umuttepe Kampüsü ve Tıp Fakültesi,
- İTÜ İnşaat Mühendisliği ve UUBF Birinciliği,
- Sonuç.

## **Sınav Hazırlık Dönemi ve YGS-LYS**

Yaşamım hep farklı yerlerde geçti. Yedi yaşımda eğitim hayatıma Sakarya'nın Arifiye ilçesine bağlı Kirazca Mahallesi'nde başladım. 2. ve 3. sınıfı Kocaeli'nin Kandıra ilçesinde tamamladım. Kandıra'dan sonra babamın Doğu görevi sebebiyle soluğu Göle, Ardahan'da aldık. Bir öğrencinin alması gereken temel bilgileri burada almak zorundaydım, Göle, her ne kadar sıcakkanlı insanların oluşturduğu bir ilçe olsa da, verilen eğitim düzeyi bakımından o kadar da yeterli değildi. Yılın sekiz ayı boyunca karlı olan, bu hava şartları ve olanaklara bağlı olarak eğitim kalitesi ülkenin batısında bulunan yerlere göre düşük bu ilçede dört sene geçirdim. Fotoğraf 2'de Göle'deki okulum 30 Eylül Ortaokulu gösterilmektedir.



*Fotoğraf 2. 30 Eylül Ortaokulu; Göle, Ardahan*

Bu duraktan sonra beni Lüleburgaz bekliyordu. Burada yaşıtım çocuklara göre gerideydim ve kapatmam gereken çok fazla açık vardı. Bundan dolayı 8. sınıfı derslerime odaklanıp sıkı bir şekilde ders çalışarak geçirdim.

O zamanki adıyla Seviye Belirleme Sınavına (SBS) girerek Lüleburgaz Anadolu Lisesi'ne girmeye hak kazandım. Lüleburgaz Anadolu Lisesi'nde kaldığım üç sene boyunca liseye girmenin verdiği rahatlıkla derslerime yeterli özeni göstermedim, son seneye girildiğinde konular fazlasıyla birikmişti. Sınıfın başarılı çocukları benden çok ilerdeydi. Üç sene boyunca oluşan bu açığı kapatmam gerekiyordu ama nasıl olacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu. İşte o şans, o sıra ayağıma geldi; Lüleburgaz Doğa Koleji ilk defa o sene 12. sınıf öğrencisi almaya karar vermişti. Bu duruma bağlı olarak da ilçe genelinde bursluluk sınavı düzenlediler. Düzenlenen bu sınavda kendimden beklemediğim bir başarı gösterdim ve %90 oranında burs kazandım.

Lüleburgaz Doğa Koleji'nde sağlanan imkânlar devlet liselerinde sağlanan imkânlara göre çok daha iyiydi, Lüleburgaz'da bulunan alanında tecrübeli, dersleri iyi bir şekilde anlatabilen, gerekli donanıma sahip hocaları burada toplamışlardı. Bu durumun sebebi ise ilk defa 12. sınıf alımı yapan bu lisenin adını duyurmak istemesiydi. Bu imkânlardan dolayı ve yaşıtılarım ile olan açığımı kapatmak için 11. sınıfın sonunda Lüleburgaz Anadolu Lisesi'nden ayrılıp Lüleburgaz Doğa Koleji'ne geçmeye karar verdim.

Sahip olduğum çoğu açığı kapatacak mantıklı bir karar verdiğimi düşünüyordum, kararımın iyi sonuçlar verdiği sonradan görülecekti ama konu bakımından yaşıtılarına göre hâlâ çok gerideydim, bu açığın da bir şekilde kapanması gerekiyordu.

Lüleburgaz Anadolu Lisesi'nde sınıftaki okul derecesine giren öğrenciler, YGS konuları çoktan bitirmiş, hatta bazıları 12. sınıfa daha geçmemiş olmamıza rağmen 12. sınıf LYS konularını çalışıyordu. Çok sıkı bir çalışma temposuna girmem gerekiyordu. Ramazan ayı 2015 yılında yaz mevsiminin başlangıcına denk geliyordu. Benim için çok zorlu o süreçte günde 8-10 saat ders çalışmam gerekiyordu.

Kendime bir çalışma planı yaptım, elimden geldiğince bu plana uymaya çalıştım. Öncelikle YGS matematik, geometri ve fizik konularını bitirmeye odaklanmıştım. Yazın sonuna kadar YGS sınavının bu bölümlerini bitirmiş, YGS biyoloji konularının da yarısına kadar gelmiştim.

Okullar açıldığında sınava çalışma tempom daha da artmıştı. Hafta içi saat 8.30'dan 18.00'a kadar okulda çalıştıktan sonra eve geliyor, bir saat kadar dinlendikten sonra çalışmalarına evde devam ediyordum. Bazen tempomun düştüğü zamanlar oluyordu ama bir gün bile ara vermek istemiyor, hedefim doğrultusunda her gün çalışmak istiyordum. Çalışmayı bıraktığım en uzun dönem ise sene

İçinde girdiğim bunalımdan kaynaklı olan dört günlük bir süreçti; ama bu durumu da kolay bir şekilde atlatıp sınavıma odaklanmayı başardım.

Önceki üç senenin verdiği açıkları kapatmak için yaşadığım bu zorlu süreç ister istemez bazı dönemler psikolojimin bozulmasına yol açıyordu. Çocukluk döneminden beri kalbimde ritim bozukluğu da olduğu için bazı günler tükettiğim kafeinli içeceklerle birlikte nabzım çok fazla atıyordu. Bu durum sınavdan kaynaklı psikolojik bozulmanın bir sonucuydu. Bu sebepten dolayı belirli bir dönem psikiyatri desteği almıştım ama ilaçların beni uyutmaya başladığını fark ettiğimde ilaçları da kullanmaktan vazgeçtim. Bu zor durumlarla birlikte sınava çalışmaya devam ediyor, okulda ve Türkiye genelinde yapılan sınavlara giriyordum.

Bütün bu zorlu süreçten sonra YGS sınavına girdim, kendi alanımla ilgili olan YGS bölümünde istediğim sıralamayı elde etmiştim, çünkü YGS sınavına çalışmaya çok geç başlamıştım, buna ek olarak önceki paragraflarda belirttiğim gibi ilkokuldan kaynaklı temel matematik ve geometri bilgimde bazı eksiklikler vardı. Bu iki sebepten dolayı ilk on bine girmek benim için yeterli bir sonuçtu.

YGS-LYS sisteminde LYS sınavı YGS sınavından üç ay sonra yapıldığı için hızımı hiç kesmeyip LYS sınavına çalışmaya başlamıştım. Bu üç aylık süre içerisinde tempomu daha da arttırdım, LYS sınavına 15-20 gün kala sınav için tamamen hazırdım. Matematik sınavında en zor denemelerde bile en fazla iki yanlış yapıyordum, bu yanlış sayıları ilk iki bine hatta ilk bine girmek için yeterliydi; ama hayat bu, aksilikler bazen peşimizi bırakmıyor...

LYS oturumuna girmeden önce de artık Lüleburgaz Doğa Koleji'nden mezun olmuştum ve diplomamı aldım. Fotoğraf 3, biyoloji öğretmenim İlsen Şanlı ve arkadaşım Anıl Şanlı ile mezuniyet balosundan bir kareyi göstermektedir.



*Fotoğraf 3. Lise Mezuniyet Balosu  
(Sınıf Öğretmenim İlsen ŞANLI ve Lise Arkadaşım Anıl ŞANLI ile)*

Sınava sayısalardan hazırlanan öğrenciler için iki oturum vardı; bunlar, LYS matematik-geometri oturumu ve bir hafta sonra yapılacak olan fizik, kimya ve biyoloji derslerini içeren LYS fen oturumuydu.

İlk oturum olan LYS matematik-geometri oturumundan önceki gece iyi bir şekilde uyuyamamıştım çünkü sınava geç kalma durumu beni çok korkutuyordu. Saat gece 4 gibi uyumaya çalışsam da evimiz en üst katta olduğu için karga seslerinden dolayı uyuyamamıştım... Çok yetersiz bir uykuyla girdiğim sınavda da istediğim performansı gösteremedim.

Bir hafta sonra yapılacak LYS fen oturumunda ise uykumu iyi bir şekilde almıştım çünkü artık "...ne olursa olsun!" kafasındaydım. Fen oturumunda istediğim başarıyı elde ettim ama matematik ve fen oturumu arasında başarı açısından çok fazla fark olduğu MF-3 puanım MF-4 puanıma göre 2-3 bin sıralama fark edecek kadar yüksek gelmişti.

Elde ettiğim sonuçlar normalde mühendislik ve tıp arasında kararsız olan beni tıp fakültesi yazma durumuna sürüklüyordu. Aslında sıralamam İTÜ makina mühendisliği ve İTÜ elektronik ve haberleşme mühendisliği bölümlerine yetiyordu ama kafamda hangi sıralamanı yükseğe onu kullanmalısın gibi yanlış bir algı vardı. Bu duruma ek olarak hocalarım da dâhil bütün çevrem tıp fakültesi yazmam gerektiğini söylüyordu. Hastane ortamını hiç mi hiç sevmeyen benim için bu seçim oldukça zordu.

Tercih döneminin bitmesine bir gün kala tercih listesini saydığım bu sebeplere göre şekillendirmiş, listeyi tıp fakülteleri ile doldurmuştum. Son gün içimdeki bazı hisler tercih listemi değiştirmem gerektiğini söylüyordu; çünkü hastaneden, hastanenin kokusundan hiç haz etmeyen birisiydim.

Tercih listesini değiştirmeyi düşündüğümü babama söylediğim zaman bu duruma şiddetli bir şekilde karşı çıkmıştı. Babam görevi sebebiyle Afganistan'da olduğu için telefonda gece saat 12'ye kadar şiddetli bir şekilde tartışmıştık. Kendisi hekim olmadığı halde tıbbın güzelliklerinden, getirdiği avantajlardan bahsediyor; mühendislik okursam işsiz kalacağımı söylüyordu, tezini kanıtlamak için de bir sürü kaynak gösteriyordu.

Babamın baskılarına dayanamayıp, son günde liste değiştirmenin mantıklı olmadığını düşünerek listeyi tıp fakülteleri ile dolu o eski haline dönüştürdüm.

### Sınava Hazırlık Dönemi ve YGS-LYS

Tercihlerimi yapıp sonuçlarımı beklerken hangi tıp fakültesinin geleceğini de büyük oranda tahmin ediyordum. Amcamlara, İstanbul'a ve Lüleburgaz'a yakın olduğu için tercih ettiğim Kocaeli Üniversitesi tıp fakültesini kazandım. Fakülte, Kocaeli Eğitim ve Araştırma Hastanesi ile birleşti ve hastanede mi, fakültede misiniz ayırt edilemiyordu. Tıp fakültesinin kampüs dışında diğer fakültelerin de kampüs içinde bulunduğu bu yer Umuttepe'ydi ama burada geçirdiğim iki sene boyunca bana hiç umut veren bir yer olmadı.

Birinci sınıfların sayısı çok fazla olduğu için dersler konferans salonunda işleniyordu. Her bölümden bir öğretim üyesi gelip dersini anlatıyor, herhangi bir uygulama dersi varsa tüpten geçilip hastanenin merkez binasına gidiliyordu. Haftanın beş günü saat 8.30'dan saat 17.30'a kadar dersler işleniyor, bir saat kadar da yemek molası veriliyordu. Aslında bu durum benim için sorun değildi, diğer bölümlere göre sıkı bir eğitim alsak da beni çok da zorlayan bir rutin olmadı. Bu yoğun tempo bana sorun olmasa bile hastane ortamı beni yavaş yavaş germeye başlamıştı. Sürekli bağırmaları, öksürmeleri, ağlamaları duymak canımı sıkıyordu. Ders aldığımız konferans salonu da sanki hiç yer yokmuş gibi çocuk onkolojisi kliniğinin yanındaydı. Bazı günler kansere yakalanmış, sürekli ağlayan, annesinin avutmaya çalıştığı çocuklar görüyordum, bazı günlerde de doktorla sözlü kavga eden insanlarla karşılaşırıyordum. Hastanın yakınıyla kavga eden hekim, bir yandan da göğsü kıpkırmızı olmuş hastaya müdahale etmeye çalışıyordu, kişinin hekim olup olmadığını bilmesem de bu tür durumlar benim hayatım boyunca uğraşmak istediğim durumlar değildi.

Hastanede ve fakültede gördüğüm bu tür olaylar benim hastane, hekimlik ve sağlık sektörü gibi konularda geleceğe yönelik düşünce ve beklentilerimi çökertmişti. O andan sonra tıp öğreniminden ayrılmayı kafama koymuştum ama bu durumu aileme nasıl açıklayacağımı bilemiyordum; bana şiddetli bir şekilde karşı çıkacaklarına emindim.

Kocaeli Üniversitesi tıp bölümünde kurul sistemi vardı, sene boyunca 1,5 ay aralıklarla yapılan kurullara girdikten sonra final sınavına da girip sınıfı geçmeye hak kazanıyordunuz. Kurulların ve finalin katkısıyla hesaplanan genel not ortalamasınının 100 üzerinden 65'i geçmesi gerekiyordu. Girdiğim ilk iki kurulda gayet başarılı olmuştum, çünkü derslerime sıkı bir şekilde çalışıyordum. Yaşadığım olaylardan ve darmaduman olmuş psikolojimden sonra üçüncü kurula çalışmayı bırakmıştım.

Tablo 2, Kocaeli Üniversitesi tıp bölümündeki transkriptimi göstermektedir, bütün kurullara girmedğim için transkriptimde bilgiler gözükmemektedir. Bu durumların sonucunda anlamıştım ki tıp fakültesi bana göre bir yer değildi, bölümü bırakma fikri de kafama iyice yerleşmişti.



KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ  
(KOCAELI UNIVERSITY)  
NOT DÖKÜM BELGESİ (TRANSCRIPT)



Belge Tarihi: 10.08.2022  
(Date of Issue)

Öğrenci No (Student ID) : 160601202  
T.C. Kimlik No (TR Identity No) :  
Adı (Given Name) : TUNAHAN  
Soyadı (Surname) : GÜNAY  
Doğum Tarihi (Date of Birth) : 12/10/1998

Eğitim Birimi

(Academic Unit)

Programı/ABD/ASD

(Program/Department)

Akademik Derece Türü

(Type of Academic Degree)

Öğretim Dili

(Language of Instruction)

Eğitim ve Öğretim Türü

(Type of Education)

Program Türü

(Program Type)

Öğrenim Durumu

(Education Status)

ISCED Kodu

(ISCED Code)

Tıp Fakültesi

(School Of Medicine)

Tıp Pr.

(Medicine Pr.)

Lisans

(Bachelor's Degree)

Türkçe

(Turkish)

Örgün Öğretim

(Formal Education)

Anadal

(Major)

Kayıt Silinmiştir (Ayrılan Öğrenciler) - Kendi İsteği

(Registration Has Been Deleted (Dropped Students) - Voluntary Withdrawal)

0912

Kayıt Tarihi

(Admission Date)

Giriş Türü

(Entry Type)

Sınıf / Dönem

(Year / Semester)

Not Sistemi

(Grading System)

Genel Not Ortalaması

(Cumulative GPA)

Ayrılma Tarihi

(Date of Termination)

Kredi Türü

(Credit Type)

Başarılan Kredi

(Credits Completed)

: 17/08/2016

: ÖSYS

: 1. Sınıf / 4. Dönem

: 4'üncü Not Sistemi

: 0

: 20/09/2018

: AKTS

: 3

Tablo 2. Kocaeli Üniversitesi Tıp Bölümündeki Transkriptim

En sonunda, bir akşam anneme konuyu açtım, bırakmak istediğimi, yapamadığımı söyledim. Dayanmam gerektiğini, sabredersem alıacağıma söyleyip duruyordu ama ben kafamda çoktan bitirmiştim. Annem babama da konuyu açmış, konuyla ilgili babamla da sürekli tartışıyordum. Üniversitedeki durumla birlikte bu tartışmalar da beni çok fazla yıprattı. Burdur'da sağlık memuru olan dayım bile beni tıbbi bırakmamam konusunda ikna etmeye çalışıyordu. Hekimlerin maaşlarının ne kadar iyi olduğundan, mühendislerin işsiz olduğundan sürekli bahsedip duruyorlardı. Yaptıkları bu ısrardan ötürü biraz daha sabrettim ama hastanenin kapısından dahi girmek istemiyordum. Bir süre sonra ailemle tıbbi bırakmak konusundaki tartışmalar yeniden başladı ama daha fazla sabrım kalmamıştı. Anneme de durumu açıklayıp Lüleburgaz'a döneceğimi açıkladım.

Lüleburgaz'a döndüğümde yeni bir plan yapmam gerekiyordu, şimdi ne yapacaktım sorusu aklıma geldi, hangi mühendislik bölümüne geçecektim?

Ek-1 yatay geçiş hakkıyla 2016'da puanımın yettiği bölümlere yatay geçiş yapabiliyordum. Türkiye'nin önde gelen okullarında bulunan bölümler arasında analiz yaptığımda İTÜ elektronik ve haberleşme mühendisliği gözüme çarptı, çünkü hoca kalitesi ve iş imkânları bakımından iyi bir bölümdü. Bundan sonra İTÜ elektronik ve haberleşme mühendisliğine geçiş yapmayı kafama koymuştum. Sene kaybetmek istemediğim için hazırlık okumak istemiyordum, bundan dolayı da Lüleburgaz'da bulunduğum 5-6 aylık süreci İngilizce çalışarak geçirdim. Altı ay sonra yapılan İTÜ hazırlık geçme sınavını 70 alarak başarılı bir şekilde tamamladım.

Başarmıştım, istediğim olmuştu, sene kaybetmeden İTÜ elektronik ve haberleşme mühendisliğine geçiş yapmıştım ama yine sorunlar beni bekliyordu.

Hazırlık sınavından sonra Afyonkarahisar'a memleketime gitmiştim. Köyde kimsenin İTÜ'den, ODTÜ'den, Boğaziçi'nden haberi yoktu. Okuduğum okulun isminin de bir değeri yoktu, tıp fakültesini bıraktığım için insanlar bana salak gözüyle bakıyorlardı. Tıbbi sevmediğim için bıraktığımı söylediğim zaman bunu bahane olarak görüyorlardı çünkü onlar için tıp okumakta zorlanmış, zorluktan kaçmış bir insandım. "Keşke bırakmasaydın..." sözünü sürekli duyar olmuştum.

Kendi ailemden de bu tepkileri alıyordum. Annem tıbbi bıraktığım için çok üzgündü. Onlara göre tıbbın prestiji çok yüksekti ve iyi bir gelir kaynağıydı, bu sebepten dolayı tıp bölümünün bırakılması bir salaklıktı.

Gördüğüm bu tepkiler beni tekrardan araştırmaya itti, insanları çok fazla dinlememeliydim ama bunu sonradan fark edecektim. Araştırmaya başlayınca kafam daha çok karışmaya başlamıştı, aslında istediğim bir yerdeyim ama insanların hekimliği bu kadar övmesi benim de aklıma çelmişti. "Acaba geri dönmeli miyim?" sorusu aklımda yer edinmeye başladı. İTÜ'ye başladığım zaman gayet iyiydim ama tıp hakkındaki araştırmalara da devam ediyordum ve tıba tekrar dönmek istemeye başlamıştım. İTÜ elektronik ve haberleşme mühendisliğinde daha üç hafta okumuşken tıp fakültesine geri dönme hakkımı kullanarak tıp fakültesine tekrardan başladım.

İlk seferinde yapamamıştım, bu sefer yapacaktım, buna inanıyordum. Sıkı bir şekilde ders çalışmaya başladım. İlk kuruldandan da oldukça yüksek bir not aldım. Ders çalışmaya azimli bir şekilde devam ediyordum ama yeniden hastanenin o bunaltıcı kokusu beni etkilemeye başlamıştı. Yine saçma sapan olaylar görüyordum, bu olaylar benim moralimi bozuyordu. Bir süre sonra hastaneden ve fakülteden çok fazla etkilenmeye başladım, moralim çok bozulmuştu. Tıp fakültesini tekrardan bırakacaktım ama bu sefer kolay olmayacaktı çünkü ailem buna kesinlikle karşıydı. Bu kararsızlığı doğru bulmuyorlardı, bu konuda haklıydılar. Bölümünü sürekli değiştirmek hem bana hem onlara maddi ve manevi zarar veriyordu. Benim kararsızlığımın ise psikolojik olduğunu düşünüyorlardı ama aslında ben çevremden etkilenip geri dönmeye karar vermiştim. Tıp fakültesine geri döndüğüm zaman, bu bölümde yapamayacağımı kesinlikle anlamıştım, kararım netti ama artık bir sorun vardı, 2016'daki puanı bir daha kullanamıyordum.

Ailemin baskısıyla ve bu yorucu dönüş süreciyle birlikte psikolojim iyice bozulmuştu, bir yandan da sınava tekrardan hazırlanmam gerekiyordu. Bu durumdan dolayı bazı günler hüngür hüngür ağlıyordum. Kafam iyice bunalmıştı, ayrıca sınava tekrardan girip başarısız olmaktan da korkuyordum. Tıp fakültesi fikrini de kafamdan iyice atmıştım artık geri dönüş yapamazdım. Kocaeli'de bir psikoloğa gidiyor, diğer zamanlarımda ise olabildiğince ders çalışıyordum ama psikolojik durumum hiç iyi değildi.

Tekrardan sınava gireceğim o sene, 2018'de sınav sistemi değişmişti, artık sınav TYT ve AYT adlarını almıştı. Bütün aksilikler bir araya gelmişti, sınav günü de sınavım çok kötü geçmişti, beklediğimden de fazlasıyla kötüydü.

Açıklanan sınav sonuçları beklentimi teyit etti, sonuçlar çok kötüydü. 28 bin sıralama elde etmiştim. Bu sonuçtan sonra psikolojim daha da bozulmuştu. Hayattan hiçbir şeyden zevk almıyordum artık. Tercih listemi okul tercihi yaparak İTÜ ve ODTÜ'deki mühendisliklerle doldurmuşum. Tercih listemin ön sıralarında ise İTÜ İnşaat Mühendisliği vardı. Bu bölümü geleceğini hiç düşünmeyerek yazmışım çünkü benim puanıma göre oldukça yüksek bir bölümdü. Ancak, o seneki inşaat sektörünün düşüşünden kaynaklı olarak İTÜ inşaat mühendisliğini kazanmışım.

### İTÜ İnşaat Mühendisliği ve UUBF Birinciliği

İnşaat mühendisliğindeyken geçmişin verdiği psikolojiden kaynaklı olarak moralim bozuktu ama bölüme de yavaş yavaş alışıyordum. Sabahları işlenen matematik 1, fizik 1 gibi havuz derslerine genellikle katılmıyordum, bölüm derslerini ise elimden geldiğince kaçırmamaya çalışıyordum. O dönem aldığım bölüm dersleri bana zevk veriyordu sanırım inşaat mühendisliği bana göre bir bölümdü.

Psikolojik bunalımdan kaynaklı olarak yalnızlaştığım için kulüplere ya da diğer sosyal aktivitelere katılmıyordum onun yerine kütüphaneye gidiyordum. Aslında çok fazla ders çalışmak gibi bir amacım da yoktu ilk dönem. Kütüphaneye gittiğimde boş durmamak için sınavı yaklaşan derslerin de notlarını yanıma alıyordum. Bazen dizi film izliyordum, bazen de ders çalışıyordum. Sınavlardan yüksek not almak için kendimi çok fazla zorlamıyordum. Bu sistemle gittiğimde sanırım 2016'dan kalan bilgilerimden dolayı da sınavlar bana zor gelmiyordu ve yüksek not alıyordum. Dönem bitip final sınavları geldiğinde ise okuldaki çoğunluk gibi son hafta ders çalıştım. O dönemki genel not ortalamam beklediğimden çok yüksek geldi, 3,86 gibi oldukça yüksek bir ortalamaya sahiptim.

Sömestr tatilinin başlarında kafamda yatay geçiş yapmak gibi bir plan yoktu aslında, çünkü bölümümü seviyordum ama çevremde benim gibi yüksek not alan herkes farklı bir bölüme geçmek istiyordu. Bu durum beni biraz tedirgin etmişti. Ben de inşaat mühendisliğini ve inşaat sektörünü daha detaylı araştırmaya karar verdim. Bölüme başlarken çevremde ve akrabalarımın inşaat işi yapan çok fazla kişi olduğu için onlarla birlikte inşaat sektörüne giriş yapabileceğimi düşünmüştüm ama sektör hiç de benim bildiğim gibi değildi. İnşaat sektörü çöküştü, inşaat mühendisleri ise çok zor iş buluyordu. Bundan dolayı bölüm değiştirme fikrini uygun bulmaya başladım, sömestrin sonuna doğru ise bölüm değiştirmeye kesin olarak karar vermişim ama hangi bölüme gideceğimi bilmiyordum. Kafamı da sene sonu gelene kadar hangi bölüme gideceğim ilgili olarak yormadım.

İnşaat mühendisliğinde birinci sınıfın bahar dönemi başladığında derslerime çok sıkı bir şekilde çalışmaya başladım, ilk dönemdeki kütüphanede dizi ya da film izleme alışkanlıklarını bıraktım. Kütüphanede sürekli olarak ders çalışıyordum artık, derslere çok küçük etkisi olan ödevlerden bile puan kaçırmak istemiyordum. Bu durumu ING 201 kodlu ders ile de açıklayabilirim. Bu ders üç kişilik gruplar halinde yapılıyordu, ben bulunduğum sınıfı önceki senelerdeki dersler hakkında yaptığım analizlerime göre seçmişim. Bana gelen hocayı araştırdığımda ise ING 201 hocamın not dağılımının iyi olduğunu gördüm. Bundan dolayı hocamı değiştirmek istedim ama grubuma rastgele kişiler gelecekti çünkü grupta beraber olabileceğim kimseyi tanıımıyordum. İlk hafta hoca beni iki tane kızla eşleştirdi, kızlar erkeklere göre daha çalışkan olur diye düşünerek tamam dedim ama işler hiç de öyle değildi. Benim grubumdaki kızlar çalışkan değildi, onların sorumlu olduğu kısımlarda yaptıkları hataları bile ben düzeltiyordum; hatta bir tanesi son teslimde intihal yapmıştı. İntihalli cümleleri düzeltmesem bütün grup olarak dersten kalıyorduk, böyle bir sorumsuzlukla da uğraşmışım. Bütün bunlara rağmen kararlılığımdan hiç taviz vermedim ve dönem sonuna kadar bütün dersleri başarılı bir şekilde tamamladım.

Dönem sonunda 4.00 ortalama yapmışım, genel not ortalamam ise 3.93 olmuştu. Geçmiş dönemlerdeki yatay geçiş puanlarına baktığım zaman puanım bilgisayar mühendisliği hariç bütün bölümlere yetiyordu, bilgisayar mühendisliğine de geçmek istemediğim için yaz okuluna gitmedim. Yazın sonunda ise tercihler yapıldı. Ben aslında hala hangi bölümü yazacağım konusunda kararsızdım, puanı ve iş imkânı yüksek bölümleri yazacaktım. Endüstri mühendisliği, elektronik ve haberleşme mühendisliği ve uçak mühendisliği bölümleri tam da bu tanıma uygundu. Elektronik ve haberleşme mühendisliğini önceden denediğim için gitmek istemedim, endüstri mühendisliği de yaptığı iş ve

çalıştığı ortam bakımından bana hiç hoş gelmiyordu, geriye tek bir seçenek kalmıştı; uçak mühendisliği. Diğer bölümlere göre daha spesifik bir bölüm olduğu için de dikkatimi çekti. Ben de artık kararımı verdim ve tercih listemin en başına uçak mühendisliği bölümünü yazdım.

Beklediğim gibi uçak mühendisliğini kazandım, döneme başlarken yaptığım analizlerle iyi bir ders seçimi geçirdim.

Buradan sonra ne yapacaktım, derslere çok fazla önem vermeli miydim?

Aslında bu soruyu kendime hiç sormadım, çünkü kütüphaneye artık çok alışmıştım. Dışarıda da tanıdığım bir arkadaş grubum olmadığı için sürekli kütüphaneye gidiyordum. Sürekli kütüphanede takıldığı için de sınav notlarım otomatik olarak yüksek geliyordu ama bir sorun daha vardı. Bazı dersler, proje dersleri yani, grup dersleri olduğu için kendimi çalışkan, yaptığı işe önem veren kişilerden oluşmuş bir grup kurmalıyım. Bu amaçla kendime başarılı bir grup kurmayı hedefledim, ilk olarak benimle birlikte inşaat mühendisliğinden uçak mühendisliğine yatay geçiş yapan Ömer Faruk TAYFUR ile konuştum, sonra onun tanıdığı sonradan yakın arkadaş olacağım Hüseyin KELEŞ ile tanıştım. Üç kişi olarak iyidik ama sonradan grubumuza bir kişi daha dâhil oldu. Mukavemet 1 dersinde şu an iyi bir arkadaşım olan Berkcan ÖZTÜRK ile tanıştım, ödevlere çok önem veriyordu bu yüzden onunla da arkadaşlığımız ilerledi, o da grubumuza katıldı. Kütüphaneye sürekli olarak gitmekten kaynaklı oluşan bir düzen ve arkadaşlarımdan oluşan başarılı grup ile üç seneyi tamamladık.

UUBF'de geçirilen bu üç sene boyunca tabii ki çok zorluk yaşadık ama sistem çok iyi bir şekilde oturmuştu, neredeyse bütün dersleri AA harf notuyla geçiyordum. Üç senenin sonunda ise yarattığım bu başarılı sistem ile fakülte birincisi oldum, beş sene önce en dipte olan benim gibi biri için bu çok büyük bir başarıydı.

Fakülte birincisi olduğum için UUBF mezunları adına konuşma yapman istendi. Fakültedeki mezuniyet töreninde yaptığım konuşmanın metnini de ekte sunuyorum.

İTÜ Uçak ve Uzay Bilimleri Fakültesi 2022 Mezuniyet Töreni'ne Dekan Prof. Dr. Zahit MECİTOĞLU, konuk olarak katılan Türk Havacılık ve Uzay Sanayii AŞ (TUSAŞ) Genel Müdürü Prof. Dr. Temel KOTİL ve UUBF Fakültesi mezuniyetlerinde derece alan öğrenciler Fotoğraf 4'de görülmektedir; soldan ikinci kişi benim.



Fotoğraf 4. 2022 İTÜ Uçak ve Uzay Bilimleri Fakülte Mezuniyet Töreni

### Sonuç

Altı senelik bu dönem beni çok yıpratmasına rağmen amacıma ulaştım. Beni eleştiren herkese kendimi gösterdim, kendimi kanıtladım. Hani "İnsan kendini kanıtlamak zorunda mı?" derler, ama dünyada yapılan her şey aslında kendini kanıtlama yarışı... Bu yüzden içim artık rahat; ama burada durmayıp ilerde karşıma çıkacak büyük hedeflere ulaşmak için ilerleyeceğim.



İnsan her düştüğü zaman kötü düşünmemeli, bu durumdan tecrübeler edinmeli, çünkü bu edindiğimiz tecrübeler sayesinde donanımlı insanlar oluyoruz. Eğer yere düştüyseniz tekrar ayağa kalmak için çabalamalısınız, yoksa insanlar sizin yerde olduğunuza bakmadan üstüne atlarlar. Kimse sizi o düştüğünüz yerden kaldırmaz, mutlaka yardım edenler olacaktır ama o ilk çabayı gösteren her zaman siz olacaksınız. O yüzden hedefleriniz doğrultusunda hiçbir zaman yılmamalı, başarı hedefiniz doğrultusunda kararlı bir duruş sergilenmelisiniz. Azim buradaki en önemli kavram, yılmayıp azmederseniz istediğiniz hedefe mutlaka ulaşırsınız.

**Ek:** İTÜ UUBF 2022 Birincisi Olarak Mezuniyet Töreni'nde Yaptığım Konuşma (1 Sayfa)

### Kaynakça

1. Can EREL; "[CAN'CA Türkiye'de, Endüstrinin Gelişiminde İz Birakanlar](#)"; ISBN 978-605-125-753-2; Mart 2014.
2. Başarı Sıralamaları: "[2016 YGS'ye Kaç Kişi Başvurdu](#)"; 1 Şubat 2016. (8 Ağustos 2022 tarihinde alındı.)
3. Anadolu Ajansı: "[Yükseköğretim Kurumları Sınavı İstatistikleri Açıklandı.](#)" (8 Ağustos 2022 tarihinde alındı.)

🇹🇷 Yaşasın Türk Tayyareciliği! 🇹🇷

## **İTÜ UUBF 2022 Birincisi Olarak Mezuniyet Töreni'nde Yaptığım Konuşma**

*Saygı Değer Hocalarım, Kıymetli Misafirlerimiz ve Sevgili Arkadaşlarım,*

*Bugün burada, bu sahnede 2022 İstanbul Teknik Üniversitesi uçak ve uzay bilimleri fakültesi mezunlarını temsil etmekteyim ve bu durum benim için onur verici.*

*Metrodan inip Ayazağa kampüsüne ilk defa girdiğimde bütün mezun arkadaşlarım gibi karmaşık duygulara sahiptim. Korku, heyecan gibi duyguların hepsi bir aradaydı. İTÜ'ye gelebilmek için çok fazla emek harcamış, lisedeki planlı ortamı terk etmiştik.*

*Hepimizin farklı bir hayali vardı, kimimiz proje takımlarına katılıp yarışmadan yarışmaya koşmak, kimimiz dönem boyunca eğlenip son hafta çalışarak dersi iyi şekilde geçmek, kimimiz de benim gibi derece yapmak istiyordu fakat belirttiğim bu durumların hiçbiri kolay olmayacaktı.*

*Bahsettiğim bu yolları geçmek için birçok zorlu süreç atlattık, bazılarımız dersleri almakta zorlandı, bazılarımız dersi geçemeyip çift dikiş attı, bazılarımız da staj bulmak için kapı kapı dolaştı ama en sonunda ben ve arkadaşlarımın hepsi bu yolu başarılı ve güçlü bir şekilde tamamladık. Yolun sonunda ise hepimiz İTÜ mezunları ailesine katılmaya hak kazandık.*

*Bugün, Uçak ve Uzay Bilimleri Fakültesi'nden bilgili ve donanımlı birer mühendis olarak mezun oluyorsak, hocalarımızın bu zorlu süreçteki büyük katkısı su götürmez bir gerçektir. En büyük paylardan biri de hocalarımıza aittir. Fakültemiz öğretim görevlilerinin bilgileri derya deniz ve burada bulunduğumuz 4 yıllık süreç içerisinde hepsi o engin bilgilerini bize ellerinden geldiği kadar aktarmaya çalıştı. Anlamakta zorlandığımız bir konu hakkında ne zaman sorumuz olsa cevap vermekten geri durmayıp aynı zamanda o konu hakkında bizi bilgilendirmek istediler. Bazı hocalarımız fakülte takımlarımıza da danışman olup takımlarımızın derece almalarına katkı sağladılar. Bütün bu destek ve özverilerinden dolayı başta bitirme çalışması danışmanım Doç. Dr. Hülya CEBECİ ve fakültedeki danışman hocam Dr. Öğretim Üyesi Özge ÖZDEMİR olmak üzere bütün Uçak ve Uzay Bilimleri Fakültesi hocalarına, aynı zamanda Mukavemet 1, Mukavemet 2 derslerini aldığım fakültemiz dekanı Prof. Dr. Zahit MECİTOĞLU'na kendim ve mezunlarımız adına saygımı ve teşekkürlerimi sunarım.*

*Hocalarımız ve çalışkanlığımız sayesinde mezun olduğumuz bu fakülteден sonra bizi daha da zorlu bir hayat bekliyor. Hayatımız boyunca birçok sorunla karşılaşacağız, bu sorunlar karşısında hızlı, teknik ve çözüm bulucu birer mühendis olmak zorundayız. Bu fakültede elde ettiğimiz donanımların ve bilgilerin getirdiği diploma sayesinde çoğumuz başarılı ve alanında gelişmiş devlete bağlı ya da özel şirketlerde çalışacağız, fakat çalıştığımız şirketlerde de çözümünde azimli ve kararlı olmamız gereken birçok problem ile karşılaşacağız...*

*Demem o ki bazen umudumuz kalmasa bile bu tür problemler karşısında yılmayıp ilk uçak fabrikamızı kuran Nuri DEMİRAĞ gibi dik ve kararlı bir duruş sergilemeliyiz.*

*Fakültemizden çıktıktan sonra sadece karşımıza çıkan problemlere önem vermeyeceğiz, bir o kadar da problemleri karakterli bir duruşla karşılayacağız. Yaptığımız iş her ne olursa olsun adaletli ve eşitlikçi olacağız çünkü neyi yaptığımız kadar nasıl yaptığımız da önemlidir. Ailelerimizden, hocalarımızdan ve üniversite hayatımız boyunca yaşadığımız deneyimlerden elde ettiğimiz erdemli duruştan hiçbir zaman taviz vermeyeceğiz. Nerede adil olmayan, baskıcı ve ahlaksız bir durum görürsek buna engel olacağız. Başta çalışma arkadaşlarımız olmak üzere kimseyi aşağılamayacak, bu fakültede gösterdiğimiz ve bu fakülteден öğrendiğimiz ahlaki değerleri geri kalan hayatımız boyunca devam ettireceğiz. Ülkemize ışık veren okulumuzda öğrendiğimiz bilgileri yine ülkemizi ve insanlığı aydınlatmak için kullanacağız.*

*Son olarak bu zorlu yol boyunca birlikte yürüdüğümüz, bana destek olan uçak mühendisi arkadaşlarım Ömer Faruk TAYFUR, Hüseyin Berkcan ÖZTÜRK ve Hüseyin KELEŞ'e, bizlere hayatımız boyunca destek veren, bizi hiçbir zaman yalnız bırakmayan başta kendi aileme olmak üzere tüm mezun arkadaşlarımın ailelerine, kıymetli misafirlerimize ve değerli Uçak ve Uzay Bilimleri Fakültesi hocalarıma hürmetlerimi sunarım.*

*Teşekkürler.*

**Tunahan GÜNAY, Uçak Mühendisi**